

Akademický rok: 2018/2019

Bakalářská práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Denisa Štefanigová

Název práce: Trojka

Slovní hodnocení:

Práci Denisy Štefanigové sleduji od mého oslovení jako oponenta v říjnu minulého roku. Zaujala mne specificky expresivně sureálná kompozice, tak jako složité téma milostného. Práce se formálně postupně vyvinula od expresivněji laděné figurativní a hrubší polohy, někdy nicméně s poněkud středoškolskou barevností, zakotvenou v malbě 80. let, k více abstraktní, uvolněnější a na intenzitě a tahu založené malbě.

Téma je i přes jasnou komplikovanost a těžkou ohraničitelnost v důsledku dobře a strukturovaně zachyceno v teoretické části práce. Oproti někdy stále přítomným snahám uvažovat o něm obecně, objektivně, zůstává jádro správně v osobní rovině a hlavně v rovině imaginativního - jak Štefanigová píše: tak jako "erotické představy" "pro mne funguje i malba. Jako prostor, ve kterém se může dít něco, co reálně neexistuje." Vhodnou se zdá být i nabízená alegorie "malování jako milování", tak jako výčet inspiračních zdrojů, a to hlavně důraz na klid, tempo a rytmus tak jako práce s drapérií.

Problematickým zůstává prvotní a zůstávající motiv vyvolat v divákovi (sexuální) vzrušení, rozvedně poté jako nejasný vztah intimního, osobního a obecného, ať již archetypálního či anonymního. Na jednu stranu chápu směr mimo osobní, intimní, nejedná se ostatně o práci politiky identit jak je známe o u jiných umělců dotýkajících se touhy, od proklamací Tracey Emin po videa Anny Daučíkové, nicméně je diskutabilní zda-li se opravdu setkáváme s proklamovaným zobrazením touhy (v případě, že by obrazy měly v divákovi touhu vyvolávat) či spíše se zobrazením určitých smyslových energií milostného aktu samotného, avšak jaksi zevnitř, bezpředmětně, ve smyslu nekonkrétních vjemů a stavů, s obrazy jakési synestezie, vlastně již asexualizované. Erotično, ale v obecné, nepersonifikované rovině a právě vzhledem k výčtu inspiračních zdrojů, kde je sexuální náboj spíše skrytý a slouží jako určitý motor něčeho vcelku jiného, se zdá v tématu nepochybně zajímavým. Je totiž otázka zda-li vlastně lze vyvolat v divákovi vzrušení mimo paradigma pornografie. U Štefanigové se, zdá se mi, jedná spíše o určitou naladěnost, zobrazuje spíše samotný proces, než aby se snažila podvědomě v divákovi mačkat potřebná tlačítka právě tak, jako to dělá pornografie. Pravděpodobně správně v tomto ohledu tak Štefanigová ignoruje i otázky genderu tak jako možné dekonstrukce normativních zobrazení touhy. Všechny tyto body se nicméně spíše dotýkají těžko zodpověditelných otázek tématu a neměli by být brány jako výtky.

Co se samotných obrazů týče, nepovažuji za negativní určitou nesourodost série, která je v některých momentech stále hrubší, materiálnější, v jiných zcela odtělesněná a abstraktní. Přesto, že jsme právě oba směry dlouho diskutovali, toto určité napětí je snad i vhodnou paralelou k tématu a to právě v momentech tvarující se tělesnosti nebo naopak spontánní lehkosti jejího zapomnění. Problematická pro mne nicméně někdy stále zůstává barevnost založená na kontrastu, častokrát poněkud příliš rozkročeném.

Klíčová k diskuzi bude nepochybně samotná instalace, do jaké míry se i zde Štefanigové

podají vybalancovat téma tak, aby se nestalo jen ilustrativním nebo didaktickým, či prostě těžkopádným, a otázka začlenění drapérií jako taktilního ale stále abstraktního motivu, zároveň motivu zakrývání a odhalování.

Téma nicméně považuji vzhledem k jeho obtížnosti za nadmíru dobře zvládnuté, technicky a řemeslně se jedná od října z hlediska malby o velký posun, i když je možné, že se Štefanigová postupně k figurativnější pozici vrátí, což bych také za negativní nepovažoval. Denisa byla během naší spolupráce aktivní, sebe-reflexivní a hledající. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem práci doporučuji k obhajobě se známkou A.

Otázky k rozpravě:

Závěrečné hodnocení:

doporučuji k obhajobě

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

Michal Novotný

Datum: 3. 6. 2019